

TRGOVSKI LIST

Časopis za trgovino, industrijo in obrt.

Naročnina za Jugoslavijo: celoletno 180 Din, za ½ leta 90 Din, za ¼ leta 45 Din, mesečno 15 Din; za inozemstvo: 210 Din. — Plača in toži se v Ljubljani. Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Gregorčičevi ulici št. 23. — Dopisi se ne vračajo. — Račun pri pošt. hranilnici v Ljubljani št. 11.953. — Telefon št. 30-69.

Leto XVII.

V Ljubljani, v četrtek, dne 4. oktobra 1934.

Štev. 112.

Gradbeno delavnost treba poživiti

Sedanjo gospodarsko krizo je mogoče omiliti le na ta način, da se poživijo gradbeno delavnost in da se omogoči našim denarnim zavodom zopet normalno poslovanje. Tako konstatira popolnoma pravilno v velikem članku gospodarski urednik »Jutra«, g. F. S. To svojo konstatacijo ulemeljuje z dokazi, ki so tako evidentni, da jim ni mogoče ugovarjati.

Statistika pri OUZD zavarovanega delavstva dokazuje, da je zaposlitev delavstva najbolj padla pri gradbenih strokah. Število v gradbenih strokah zaposlenega delavstva je padlo za 42%, drugega delavstva le za 8%. To se pravi, da so posledice krize najtežje v gradbeni stroki in da bi bila brezposelnost, ki je najtežji pojav krize, znatno odpravljena, če bi oživela gradbeno delavnost. Rezultat oživljene gradbene delavnosti pa bi bil tem bolj ugoden, ker bi ugodno vplival tudi na druge panoge. Več dela bi dobile opekarne, železarne, apnenice, cementarne itd., in s tem tudi premogovniki. Oživljenje gradbene delavnosti je torej prvi pogoj, da se pride iz krize.

Tej konstataciji gospodarskega urednika »Jutra« pa je treba dodati takoj drugo, čisto enako veljavno konstatacijo: da je namreč napačna vsaka gospodarska, davčna ali finančna politika, ki ni v skladu s temeljnimi zahtevami po oživljenju gradbene delavnosti. V tem oziru ne more in ne sme biti nobenega kompromisa. Zato treba ponavljati z vso doslednostjo in vztrajnostjo, da je vsaka obremenitev gradbenih strok napačna. Kdor to dela, dela slabo in tu ne pomaga nobeno olepševanje in nobeni izgovori. A slabo dela tudi tisti, ki pusti, da se slabo dela. Kar je slabo, to se mora nehati in kdor tega ne zahteva z vso neizprosnostjo, ta cementira krizo, da bo postala sploh neodpravljiva. Skrajni čas je že, da se začnemo tega vsi porviti zavedati in zlasti oni, ki se štejejo med odločujoče kroge.

Oživljenje gradbene delavnosti ni mogoče brez sodelovanja zasebne iniciative. Država sama je v tem pogledu preslaba. To so spoznali drugod in to se mora spoznati tudi pri nas. Oživljenje zasebne gradbene delavnosti pa je nemogoče, če ljudje ne morejo priti do svojih prihrankov v denarnih zavodih. Torej treba najprej normalizirati poslovanje denarnih zavodov. Ali pa se v tem pogledu kaj stori? — Odgovor je le absolutno negativen. Ideja obračunskega zavoda se ni izvedla iz razlogov, ki jih ni mogoče oceniti kot dobre in opravičljive. Zahteve zadruznikov po lombardiranju kmetskih hipotekarnih posojil so ostale čisto preslišane, dasi je bila ta obljuba že storjena. Danes se niti ne obljuba več ta pomoč. Preslišane so bile tudi vse druge zahteve zadruznikov, pa čeprav so bile ponovljene na sestanku sedanje vladne stranke. Skratka: Vsi vemo, da je treba normalizirati poslovanje denarnih zavodov, vsi vemo, da bi se tudi moglo vsaj nekaj v ta namen storiti, a kljub temu se ne stori nič. Pa kako prav za prav potem mislimo, da se naj kriza neha? Ali res verujemo v čudeže!

Oživljenje gradbene delavnosti je pogoj za odpravo gospodarske krize. Treba kar venomer ponavljati to resnico, da bo končno vendarle prodrla tudi do odločilnih mest, da se vsaj ne bo delalo naravnost proti oživljenju gospodarske delavnosti. A tako se je pri nas delalo.

Ko je bila povišana zgradarina pri novih hišah od 3 na 12 odstotkov, sta se na en mah storile dve veliki napaki. Prvič se je najtežje omajalo zaupanje v državno avtoriteto, ker so ljudje, ki so začeli zidati na podlagi preje veljavnih davčnih olajšav, nakrat spoznali, da so takšne olajšave le od danes do jutri, da se na nje ne sme nihče zanesti. Ves kalkulacijski načrt

je bil s tem nekaterim podrt. Volja do investiranja denarja v nove zgradbe je padla s tem na minimum. In to je ona druga težka napaka, da je bila ubita podjetnost ljudi. A še danes ta težka napaka ni popravljena. Nasprotno je celo to mogoče, da se tisti, ki je vse to zakrivil, še danes ponaša, kakor da je zadel s svojo odredbo v črno.

Povišale so se nadalje trošarine na gradbeni material. To povišanje je bilo ko direktna prepoved vsake nove gradbene delavnosti. Niti najmanj pa se na drugi strani ni storilo za oživljenje zasebne gradbene delavnosti. Z razveljavljanjem raznih licitacij pa so se prepredila celo ona javna dela, ki so bila že na programu in tudi že dovoljena.

Kopičile so se tako le napake na napake, gradbeno delavnost pa je naravno pa-

dala. In potem se še čudimo, če ni prišlo zboljšanje, če ni gospodarska stiska odnehala. Kako pa naj odneha, če s svojimi napakami naravnost preprečujemo, da bi odnehala.

Vsako tarnanje zaradi gospodarske krize je odveč, če ne nehamo z napakami, ki ohranjujejo stisko pri življenju. Najprej treba odpraviti notorične napake in potem odprava krize ne bo več čudež, ki ga ni mogoče dočakati.

Vse to je jasno ko beli dan, vse to je že davno dokazano, vse to ve že davno vsak, ki se vsaj površno bavi z gospodarskimi vprašanji.

Ali zakaj se potem ne napravi to, za kar vemo vsi, da je potrebno? Zakaj pa na to vprašanje, ki je najbolj nujno, ni in ni odgovora?

gleda v poslovne knjige članstva, na drugi strani pa nima niti pregleda o davčnih napovedih. Končno je uprava ugotovila, da bi ocenjevanje dohodka davkoplačevalca po zunanjih znakih povzročilo pri prizadetih davkoplačevalcih odločne proteste, ker je zlasti v današnjih težkih gospodarskih razmerah, ko še vedno vlada pomanjkanje gotovine, čisto nemogoče pravilno oceniti trgovca po zunanjih znakih, ker je ocena po zunanjih znakih neobjektivna in bi mogla skoraj vedno pomeniti za davčnega zavezanca veliko krivico.

Je pa tudi ocena po zunanjih znakih stvarno čisto odveč, ker imajo davčne uprave pri strogem izvajanju davčnih predpisov vse možnosti in vsa pomožna sredstva na razpolago, da pravilno ocenijo dohodke posameznega davkoplačevalca. Ocenitev po zunanjih znakih je zato čisto odveč.

Nato je uprava razpravljala

o trgovski nadaljevalni šoli

v kateri se je pouk pričel že meseca septembra. V letošnjem letu so trije razredi s petimi paralelkami. Poučuje se od 14. do 19. ure, in sicer v ponedeljkih, torkih, četrkih in petkih. Poučujejo se ti predmeti: računstvo, slovenščina, srbohrvaščina, nemščina, korespondenca, knjigovodstvo, trgovinstvo, blagovnanstvo, zemljepis ter lepomis. Število učencev je 202, in sicer 104 učenec in 98 učencev. Učne knjige ostanejo dosedanje, edino v prvem razredu se uvede nemška vezbanka in Grafenauerjeva slovenska čitanka za višje razrede srednjih šol. Šolska zbirka se bo izpopolnila iz dovoljene postavke. Način obveščanja zamud učencev se spremeni in se učencu, ki po zamujeni učni uri ne prinese takoj pravilno podpisane opravičila, izroči še isto uro dijaška knjižica z navedbo zamud. Knjižico mora potem učenec pokazati šefu in staršem, ki obvestitev o zamudah učenca potrdijo s svojim podpisom.

Tudi trgovska nadaljevalna šola, ki se je preje imenovala gremialna, proslavi letos 25 letnico, odkar je takratna prva slovenska uprava združenja prenesla šolo iz takratne Mahrove na Ledino in je tako prešla šola v popolnoma slovenske roke. Petindvajsetletnica se bo proslavila pod okriljem »Podmladka Jadranske Straže.«

Glede ustanovitve Podmladka Rdečega križa je učiteljski zbor v principu za ustanovitev te važne organizacije, vendar pa je mnenja, da bi dve tako sorodni ustanovi, kakor sta Podmladek Jadranske Straže in Podmladek Rdečega križa ne mogli uspevati brez škode za obstoj ali enega ali drugega. Zato se bo ustanovitev Podmladka Rdečega križa prelozila na boljše čase in je uprava ta predlog učiteljskega zbora potrdila.

Izvolil se je novi šolski odbor, kateremu načeluje podpredsednik uprave Združenja veletrežec Albin Smerkolj, člani pa so: gg. Anton Verbič, Pavel Fabiani, Ivan Bahovec, in Fran Komenšek. Ta odbor bo odslej naprej vodil povsem samostojno vse zadeve lastne šole ter predlagal upravi, kar bo smatral za potrebno v korist in napredek trgovskega narasčaja.

Proslava 100letnice Združenja trgovcev

Ker poteče meseca oktobra sto let, odkar se je ljubljansko trgovstvo organiziralo v svoji stanovski organizaciji, je uprava sklenila, da na svečan način proslavi 100letnico. Izvolil se je ožji odbor, ki ima nalogo pripraviti vse potrebno. Sklenilo se je nadalje, da se priredi v vseh prostorih Trgovskega doma dne 27. oktobra t. l. družabni večer, v nedeljo, dne 28. oktobra pa bo dopoldne slavnostno zborovanje. V ta namen je uprava že zaprosila radijsko postajo za prenos govorov.

Dne 10. t. m., to je v sredo, bo predaval strokovni učitelj Rudolf Destal v radiu o 100 letnici združenja trgovcev v Ljubljani, nakar že sedaj opozarjamo cenjeno trgovstvo in ostalo javnost.

„Ta-ta“ skladiščne veletrgovine v Jugoslaviji

Novo ustanovljena delniška družba za skladiščne veletrgovine (Warenhäuser) s pesniškim imenom »Ta-ta« je sklenila, da ustanovi velike skladiščne trgovine ne le v Beogradu, temveč tudi v Zagrebu, Ljubljani, Sarajevu, Novem Sadu in Osijeku. V Novem Sadu je baje družba že vzela v 10letni zakup hotel »Sloboda« proti letni najemini 540.000 Din.

Nova delniška družba »Ta-ta« ima le en milijon Din delniške glavnice, da pa izpolni svojo namero in ustanovi 6 velikih skladiščnih trgovin, pa bi potrebovala samo za nakup potrebnega blaga gotovo 60—70 milijonov Din. Ponovilo bi se zopet to, kar se je že zgodilo pri takšnih drugih tujih podjetjih v Jugoslaviji, da bi ves obratni kapital figuriral v bilanci kot tuje posojilo, da se na ta način podjetje izogne svoji davčni dolžnosti. Davkov se ne bo plačevalo, mesto teh pa visoke obresti lastnikom, ki bodo figurirali kot upniki — in denar bo zopet šel v tujino. Delniško družbo »Ta-ta« snujejo Amerikanci, ki so podobna podjetja že ustanovili v Češkoslovaški.

V teh velikih skladiščnih veletrgovinah bi se prodajalo prav vse blago, ki se danes prodaja v trgovinah. Nove skladiščne veletrgovine bi zato pomenile legalni trgovini najbolj nevarno konkurenco, ki je sploh mogoča. Zaradi velikanske reklame, čara novosti, zanimivosti njih ureditve bi ljudje

kar drli, zlasti v prvem času v te skladiščne veletrgovine. Izven vsakega dvoma je, da velik del trgovcev te konkurence sploh ne bi mogel prenesti in da bi moral s svojim obratovanjem prenehati. Po konzumnih, tvorniških prodajalnicah in kartelih bi dale velike skladiščne veletrgovine vsej naši domači trgovini smrtni udarec. O tem ni niti najmanjšega dvoma, ker dokazujejo to primer v deželah, kjer že obstajajo takšne skladiščne veletrgovine.

Deputacija trgovcev iz Novega Sada odide zato te dni k trgovskemu ministru z zahtevo, da se v Jugoslaviji skladiščne veletrgovine ne dovolijo. Tej zahtevi trgovcev v Novem Sadu se morajo pridružiti vsi trgovci Jugoslavije, ker obstoj vseh je ogrožen, če se te tuje tvorbe tujega kapitala dovolijo v Jugoslaviji. Boj proti skladišnim veletrgovinam mora biti zadeva vsega jugoslovanskega trgovstva in v tej zadevi ne sme biti nobene popustljivosti.

Ta boj pa je treba pričeti takoj, čeprav za Ljubljano zadeva še ni aktualna. Toda dokler skladiščne veletrgovine še niso dovoljene, je še mogoče preprečiti njih dovolitev, pozneje bo mnogo težje doseči preklicanje dovoljenja.

Nova nevarnost proti trgovini in proti tej nevarnosti je treba takoj mobilizirati vse sile, da bo nevarnost pravočasno preprečena.

Sklepi ljubljanskega Zduž. trgovcev

Davčne zadeve — Trgovsko-nadaljevalna šola — Stoletnica združenja in jubilej trgovske šole

Ko se je na zadnji seji uprave Združenja trgovcev v Ljubljani sklenilo, da priredi uprava v ponedeljek, dne 8. t. m. v veliki dvorani »Trgovskega doma« informativen sestanek za vse svoje člane o aktualnih gospodarskih vprašanjih s posebnim oziranjem na davčno vprašanje, je prešla uprava na naslednje točke dnevnega reda:

Za avtonomijo davčnih odborov

Predvsem se je razpravljalo o določi finančnega ministrstva glede poslovanja davčnih odborov. V tej odločbi je zavzelo finančno ministrstvo stališče, da davčni odbori nimajo pravice spuščati se v oceno dejanskih dohodkov davčnega zavezanca v vseh primerih, kadar je davčna osnova davčnemu zavezancu priznana nižja od minimalne. V tem primeru da bi smeli davčni odbori samo izreči, da dohodek davčnega zavezanca ne presega davčne minimalne osnove. Dejanske dohodke davčnega zavezanca bi torej smeli davčni odbori oceniti le takrat, kadar so ti dohodki večji od minimalne osnove. (Ta pa se, kot znano, določa na podlagi stanovanjske najemnine ter je notorično, da dostikrat minimalna osnova znatno presega dejanski dohodek

pravilnega zavezanca.) Po odločbi finančnega ministrstva sme davčni odbor razpravljati o vprašanju, če so dohodki davčnega zavezanca manjši od minimalne osnove šele takrat, če se je davčni zavezanec pritožil proti odmeri na podlagi minimalne osnove in če zahteva, da se mu odmeri osnova izpod minimalne davčne osnove. Inicijativnost davčnega odbora je s to odločbo finančnega ministrstva zmanjšana.

Iz te odločbe pa tudi sledi, da se tendenca finančnega ministrstva, da se čim bolj omeji dosedanja avtonomija davčnih odborov. Uprava združenja bo zato pravilno poučila člane o novem postopku, na drugi strani pa je dolžnost članov, da se poslužujejo informacij v pisarni združenja in pri posameznih članih davčnega odbora.

Protj ocenjevanju po zunanjih znakih

Posebno pozornost je uprava posvetila zahtevi davčne uprave, da bi združenje v smislu čl. 108. zakona o neposrednih davkih sporočalo podrobne podatke o prometu posameznih trgovcev. Uprava je soglasno ugotovila, da se v to vprašanje ne more spuščati, ker nima niti najmanjšega upo-

